

WS - viesti

Voutilaisille ja Smolanderueille

2018

Voutilaisten-Smolanderien 70-vuotis sukujuhla ja -kokous Kuopiossa 21.-22.7.2018

Voutilaisten-Smolanderien sukuseura r.y.

Sposti: info@ws-sukuseura.fi

Kotisivu: www.ws-sukuseura.fi

Facebook: hakusanalla ws-suku

Puheenjohtaja: Eija Mäki, Lokkitie 1 C 4, 73600 Kaavi, puh. 0400-561 401

Sihteeri: Marita Parviainen, Peltokuja 7, 71160 Riistavesi, puh. 044-5928 697

Pankki: Valkeakosken Osuuspankki, FI13 5494 0920 0645 34, BIC OKOYFIHH

WS-wiesti

Julkaisija: Voutilaisten-Smolanderien sukuseura r.y.

Toimittajat ja taitto: Eija Mäki ja Marita Parviainen

Paino: KYS, Monistamo

Sisällys:

Puheenjohtajan tervehdys

Juhlimme Kuopiossa 70 vuotiasta sukuseuraamme

Suomen Sukututkimusseuran puheenjohtajan Teppo Ylitalon juhlapuhe

Sukuseuramme toiminta 2017

Vanhoista lehdistä poimittua

Seuramme edustaja SSK:n hallitukseen

Jäsenasiat

Kansikuva: Ryhmäkuva 70-vuotis Sukujuhlasta

Kuvat: Mikko Kauppinen ja Mikko Parviainen

Puheenjohtajan tervehdys

Lämpimän ja kauniin kesän jälkeen olemme taas tulleet syksyyn ja tätä juttua kirjoittaessani ruskan kauniit värit näkyvät jo luonnossa. Nyt kun iltoja peittää pehmeä hämäryys on hyvä hetki käpertyä mukavasti sohvan nurkkaan tai nojatuoliin ja muistella menneen kesän tapahtumia. Yksi tapahtumista oli sukuseuramme 70-vuotisjuhla Kuopiossa. Kiitos kaikille, jotka pääsivät mukaan juhlaan ja ne, jotka eivät voineet osallistua juhlaan voivat lukea jutun tästä lehdestä.

Kuten jo totesin, kesä oli pitkästä ajasta lämmin, mutta ainakin minulle syksy on tervetullut ja olen onnellinen, että Suomessa on neljä vuodenaikaa. Kauniin värikkään ruskan jälkeen on hyvä hiljentää tahtia, jos se vain on mahdollista ja alkaa odotella joulun aikaa ja valkoisia hankia.

Suuret kiitokset kaikille kuluneesta vuodesta ja siunausta tulevalle vuodelle 2019.

Eija

Juhlimme Kuopiossa 70 vuotiasta sukuseuraamme

Pääjuhlaan lauantaina osallistui noin 70 ja sunnuntaina risteilyllä oli mukana noin 50 henkilöä.

Heti aamusta viiriin salkoon nostivat Juha Ilmoniemi ja Mikko Parviainen

Sepeleenlasku sankarihautoilla: Hannu Smolander, Eija Mäki, Risto Smolander ja Teuvo Voutilainen

Juhlan juonsi Risto Smolander

Sukuseurojen keskusliiton tervehdyksen toi pääsihteeri Eine Kuismin.

Musiikista juhlassa vastasi Kanteletrio Käenpiiat: Laura Montin, Annikki Smolander-Hauvonen ja Joonas Fellman.

Sukuseuran hyväksi tehdystä työstä palkittiin ansiomerkein: Juha Ilmoniemi, Merja Ilmoniemi, Marita Parviainen, Mikko Parviainen, Eija Mäki ja Eeva Voutilainen (estynyt osallistumaan). Kuvassa myös Eine Kuismin Sukuseurojen keskuliitosta ja Teppo Ylitalo Suomen Sukututkimusseurasta.

Illan ohjelmassa esiintyivät stand up -koomikot Mikko Kauppinen ja Pietari Vihula. Mikko on äitinsä kautta Voutilaisia.

Illalla meitä tanssitti tuusniemeläinen Rellu & Ankkurit, jossa soitti kaksi Smolanderia.

Sunnuntaina risteilimme vaihtelevassa säässä Vaajasalon Alahovin viinitilalle.

Alahovin viinitilalla

Suomen Sukututkimusseuran hallituksen puheenjohtajan Teppo Ylitalon juhlapuhe

Kunnioitetut Voutilaisten-Smolanderien suvun vanhimmat, suvun jäsenet, ja tekin sukuun ängenneet vävyt ja miniät, hyvät ystävät.

Olen kotoisin Lapualta ja asustan nykyään Seinäjoella. Olen tehnyt työurani museoiden, opettamisen ja aluekehittämisen parissa, mutta nyt jo muutaman vuoden olen viihtynyt tutkimustyössä. Toimin Helsingin yliopiston Seinäjoen-filiaalissa eli Ruralia-instituutissa. Päätyöni on tällä hetkellä Kuortaneen pitäjänhistorian kirjoittaminen. Väitöstutkimus, joka etenee vaihtelevalla tahdilla, käsittelee maakunnallisen identiteetin rakentumista Etelä-Pohjanmaalle.

Olen ollut siinä mielessä heikkoluonteinen, että minut on saatu ylipuhuttua erilaisiin yhteisiin rientoihin. Sukututkimuksesta innostuin yläasteiässä jostain merkillisestä syystä, jota en itsekään tiedä. Sillä seurauksella, että olen ollut Suomen Sukututkimusseuran puheenjohtajana nyt jo 7 vuotta. – – Suomen Kotiseutuliitossa olen toiminut varapuheenjohtajana kolmisen vuotta. – –

Tuon teille myös tervehdyksen Suomen sukututkimusseurasta. Omasta ja Seuran puolesta onnitella teitä Voutilaisia ja Smolandereita. 70 vuotta on pitkä aika suomalaiselle sukuseuralle. Te olette kokoontuneet aktiivisesti, keränneet tietoja, retkeilleet, luoneet muistopatsaan, rakentaneet sukuyhteyttä, kertoneet tarinaa siitä mitä Voutilaiset ja smolanderilaiset juuret tarkoittavat. Kiitos teille, aktiiviset toimijat ja tekijät. Aina välillä meiltä ihmisiltä unohtuu, että asiat eivät tapahdu itsestään, vaan kaiken takana on paljon vaivaa, murehtimista ja osaamista. Ei kiittäminen sitä mitenkään helpommaksi tee, mutta jos nyt vähän kuitenkin toisi hyvää mieltä. Siis kiitos.

Hyvät ystävät,

--

Joskus aina kuulee jonkun toivovan, että kun olisi saanut elää jotakin historian murrosaikaa, vaikkapa kristinuskon syntyvaiheita, Ranskan vallankumousta tai itsenäistymisen vuosia. Siinä kohtaa kyllä lokahtaa suu auki, sillä koskaan ikinä ei ole eletty niin suurta murrosaikaa kuin nyt. *Niin että miltä se nyt tuntuu, elää yhtä historian käännekohtaa. Muistatko olla siitä kiitollisia, kun aamuisin heräätte?*

Aika paljon raadollisemmalta se murrosaika taitaa näyttää arkipäivässä kuin historiankirjojen sivuilla. Halusimme tai emme, me elämme suurta uudelleenmäärittelyn aikaa. Tämä uudelleenmäärittely koskettaa kaikkia elämän tasoja: maailmanpolitiikkaa, talousjärjestelmää, suomalaista yhteiskuntaa, alueellista ja paikallista hallintoa ja lopulta yksittäisen ihmisen arkea ja elämäntapaa.

Mutta mitä annettavaa sitten suvulla tai sukuyhteydellä taikka – samaa asiaa hieman toiselta kantilta tarkasteltuna – kotiseudulla voisi olla tämän päivän murrokseen tai huomisen rakentamiseen? Väitän, että erittäin paljon. Ennen muuta ne muistuttavat meitä siitä yhteisistä pohjasta, joiden varaan huomispäivää voidaan yhä edelleen rakentaa. Ne osoittavat, että meillä on yhteisössämme oma paikkamme ja oma tehtävämme, jota emme suorita pelkästään omaksi, vaan myös yhteiseksi hyväksi. Ne antavat puitteet sille tehtävälle, jonka paljon toistettu afrikkalainen sananlasku on muotoillut niin, että lapsen kasvattamiseen tarvitaan koko kylä. Niin, koko kylä tai koko suku.

Ehkä kaikkein selkeimmin sukutoiminta ja kotiseututyö julistavat paikallisuuden ja pienten yhteisöjen voimaa ja merkitystä. Ei ole kovin kauan siitä, kun ajateltiin että maailma tulee vääjäämättä yhdentymään niin, että ei ole enää väliä missä maassa tai millä paikkakunnalla asuu, kun tietoliikenneyhteydet ja nopea matkustus häivyttävät paikan ja etäisyyden merkityksen. Kävi aivan päinvastoin. Suurin osa ihmisistä ei haluakaan olla maailmankansalaisia, jotka eivät kotoisin oikein mistään. Me tarvitsemme juuret, me tarvitsemme identiteetin, me tarvitsemme kotimaan, me tarvitsemme kotiseudun ja me tarvitsemme suvun. Siksi että voisimme tuntea kuuluvamme johonkin, siksi että sen varassa me pystyisimme ja osaisimme kasvaa parhaiksi itseksemme, siksi että uskaltaisimme yrittää ja kaatua ja nousta uudelleen, siksi että se antaa meille voimaa, turvaa ja välittämistä.

Sukujuhlien ja sukuseurojen kasvanut suosio kertoo ennen muuta muuttuneesta yhteisöllisyydestä, usean sukupolven perheiden hajoamisesta, sukulaisten etäännyttämisestä niin fyysisen kuin henkisenkin välimatkan merkityksessä, perheen ja suvun uudelleenmäärittelystä. Sukututkimus, sukuseurat ja sukujuhlat ovat meidän aikamme tapa tuottaa, rakentaa ja jakaa yhteisöllisyyttä. Ja mitäpä se sukututkimuskaan loppujen lopuksi enemmän on kuin juuri oman itsensä etsimistä, jopa rakentamista, ja oman paikkansa hahmottamista sukupolvien ketjussa.

Olen kuvannut sukututkimusta yhteiskunnalliseksi liimaksi, joka liimaa meidät yhteen. Nykyaikainen sukututkimus kyseenalaistaa yksilön oikeuden määrätä yksin tekemisistään, ihmissuhteistaan ja omista ominaisuuksistaan. Sukututkimus osoittaa, että me emme ole yksin, emmekä aloita koskaan tyhjältä pöydältä. Me kuulumme – aina – perheeseen, sukuun ja

yhteisöön. Eikä se suku ole meille valinta, se on etuoikeus.

Sukututkimuksella, sukutoiminnalla ja kaikkinaisella kotiseututyöllä on siis edelleen tehtävää. Oikeastaan nyt enemmän kuin koskaan. Tänä keväänä julkaistiin kyselytutkimus, jossa tarkasteltiin mistä suomalaisten identiteetti muodostuu, eli mikä tekee meistä sellaisia kuin olemme. Sen (*Ville Pitkänen & Jussi Westinen: Sittenkin samanlaisia? 2018*) mukaan perhe ja suku ovat suomalaisille edelleen tärkeitä. Kyselyyn vastanneista piti perhettä 95 % ja sukua 76 % oman identiteettinsä kannalta erittäin tai jokseenkin merkittävänä. Sukua vähemmän tärkeitä identiteettitekijöitä olivat esimerkiksi harrastus (75 %), sukupuoli (59 %) ja ulkonäkö (37 %).

Suvulla on siis edelleen väliä, paljon väliä, vaikka sen merkitystä onkin julkisessa keskustelussa väheksytty. Suku ei ole vanhentunut instituutio.

Hyvät tämän päivän Voutilaiset ja Smolanderit,

Yksi tämän päivän ja huomisen sukututkimusta ja sukutoimintaa määrittävä asia on uusi EU:n tietosuoja-asetus ja siihen liittyvä kansallinen lainsäädäntö. Sen tiimoilta innokkaimmat ovat jo ehtineet manata maailmanloppua ja jotkut pöhköt virkamiehet ovat ehtineet antaa täysin järjettömiä tulkintaohjeita, joilla ei ole sen enempää tekemistä asetuksen kuin arkijärjenkään kanssa.

Tietosuoja-asetuksen lähtökohta on oikeasti hyvä ja tarpeellinen: sillä suojataan, ettei elävien henkilöiden henkilötietoja käytetä rajoittamattomasti ilman niin, että henkilöillä itsellään ei olisi mahdollisuutta vaikuttaa siihen. Asetus kohdistuu ennen muuta Facebookin ja Googlen kaltaisiin henkilötietojen massakäsittelijöihin, mutta säädökset koskevat yhtä lailla pienimpiäkin toimijoita. Niiden kohdalla se toimii osin hyvin, osin huonosti.

Miten asetusta ja siihen liittyvää kansallista lainsäädäntöä tulkitaan sukututkimuksen näkökulmasta, me emme vielä tarkasti ottaen tiedä. Suomen Sukututkimusseurassa on tehty alustavia linjauksia, jotka sitten virallistetaan uusissa käytännesäännöissä, toivottavasti mahdollisimman pitkälle sellaisenaan.

Yksityiskohtiin ei varmaankaan tässä kannata mennä, mutta totean kuitenkin muutaman keskeisen asian. Ensiksi, tietosuoja-asetus ei koske kuolleita henkilöitä. Valtaosaan sukututkimuksesta se ei siis vaikuta mitenkään. Toiseksi, kotitalouspoikkeus sulkee niinikään ulkopuolelle vain omassa piirissä tapahtuvan tutkimuksen, ei kuitenkaan koskaan julkaisutoimintaa eikä sukuseuratoimintaa, ei myöskään verkon sukupuu-palveluissa tapahtuvaa tietojen jakamista, koska niissä käyttäjä ei voi täysin määrätä, ketkä kaikki ja millä tavalla pääsevät näitä tietoja näkemään ja käsittelemään.

Sukututkimukselle, jossa käsitellään eläviä ihmisiä, on kuitenkin olemassa nimenomainen käsittelyperuste, jonka nojalla sitä voidaan harjoittaa yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi historiallista tutkimusta varten. Tässä suhteessa oleellista on, että Suomen Sukututkimusseura sai yhdessä irlantilaisten kanssa asetuksen johdantolausekkeeseen nimenomaisen maininnan sukututkimuksesta. Ellei oltaisi saatu, nyt puhuttaisiin aivan eri tason sääntelystä.

Kolmanneksi, asetus velvoittaa sukukirjan tekijöitä ja sukuseuroja entistä laajempaan informointiin, ei siis luvan pyytämiseen, vaan informointiin. Sukututkimusrekisterin olemassaolosta on tiedotettava sukuseurassa aktiivisesti ja mahdollisimman monikanavaisesti. Aina kun tietoja kerätään henkilöiltä itseltään, on heille tiedotettava käsittelyn tarkoituksista, jotta he voivat halutessaan käyttää kontrollioikeuksiaan. Jokaisen toimivan rekisteröidyn yhdistyksen on laadittava sisäiseen käyttöönsä seloste käsittelytoimista (ei siis enää rekisteriselostetta), ja siinä on kuvattava myös sukututkimusrekisterissä tapahtuva henkilötietojen käsittely. Sukuseuran verkkosivustolla julkaistua selostetta käsittelytoimista voidaan käyttää myös informointivelvoitteen toteuttamisen välineenä.

Informointia ei ole tarpeen suorittaa takautuvasti, mikäli rekisterinpitäjä on hankkinut tiedot aiemmin noudattaen henkilötietolain määräyksiä (tarkoittaa erityisesti tiedottamisvelvollisuutta). Sukututkimusseura on myös ehdottanut alustavissa linjauksissaan, että niiltä osin kuin informointi vaatisi kohtuutonta vaivaa tai se todennäköisesti estäisi tai vakavasti heikentäisi sukukirjan julkaisemista, informointia ei tarvitsisi toteuttaa. Tällöin sukukirjassa toteutettaisiin suojatoimena henkilötietojen minimointi niin, että niiltä eläville henkilöille, joille ei lähetetä jäljennöstä omista tiedoista, kirjataan sukukirjaan ainoastaan etunimi, sukunimi ja syntymävuosi.

Kuulostaako monimutkaiselta? Ei hätää. Sukututkimusseura on julkaissut aiheesta ohjeet ja asiakirjamallit, ja lisäksi on tulossa. On kylläkin syytä painottaa, että linjaukset ovat tässä vaiheessa alustavia, kunnes viranomaiset saavat käytännestä vahvistettua. Pelolla saatikka suuttumuksella ei näihin uusiin säädöksiin kannata suhtautua.

Haluan nimittäin vielä painottaa: elävien henkilöiden henkilötietojen asianmukainen ja laadukas käsittely on ilman muuta sukututkimuksen ehdoton perusedellytys. Tämä koskee kaikkea sukutoimintaa, mutta aivan erityisesti verkossa toimivia sukupuu-ohjelmia. Vastuullinen henkilötietojen käsittely ja kunnioittava suhtautuminen yksityisyydensuojaan kuuluvat automaattisesti tämän päivän suku- ja kotiseutututkimukseen, ja niiden kautta lunastetaan myös suomalaisen sukututkimus- ja sukutoiminnan tulevaisuuden toimintavapaudet.

Arvoisat Vuotilaiset ja Smolanderit,

Olen monesti lainannut erästä suomalaista musiikkimiestä, ja meinaan tehdä sen taas. Kuoromies ja professori Heikki Klemetti kirjoitti nimittäin tonttinsa rajapyykkeihin sanat: Pyykki on pantu ja pysyy. Pysy lujana omalla maalla, oma maa vielä sun kuntoas kysyy. Kuinka kohottava ja ihanteellinen, omaa aikaansa kuvaava yli satavuotias julistus. – – Mutta ehkäpä on lupa ajatella, että nuo Klemetin sanat ovat yhä ajankohtaiset, tänään ja täällä. Sukupolvien rajapyykit, vuotilaisten ja smolanderien perintö on *pantu ja pysyy*. Se kulkee ikuisesti teidän mielissä ja sydämissänne. Mutta sen mukana kulkee myös velvoitus: *Oma maa vielä sun kuntoas kysyy*.

Ei se kysy, miten hyvin sinä tunnet sukusi historian tai montako sukupolvea taaksepäin sinulla on esivanhemmat tiedossa. Eikä se kysy, miten rikkaaseen perheeseen synnyit tai miten merkittäviä tekoja esi-isäsi ja -äitisi tekivät. Sen sijaan se kysyy, haluatko sinä sillä arvokkaalla henkisellä perinnöllä, jonka olet menneiltä sukupolvilta saanut, haluatko juuri sinä olla

rakentamassa omasta yhteisöstäsi ja yhteiskunnastasi parempaa. Oletko sinä valmis tinkimään omastasi yhteiseksi hyväksi: auttamaan, tukemaan ja kantamaan sukulaistasi, ystävääsi, lähimmäistäsi.

Mitähän mahtaisivat nuo suvun varhaiset sukupolvet meille tämän ajan ihmiselle sanoa, jos voisivat vuosien takaa terveisensä lähettää? En usko, että he kehottaisivat ostamaan uudempia ja hienompia tavaroita, tekemään pidempiä työpäiviä tai hankkimaan mahdollisimman paljon elämyksiä. Minä uskon, että he yksinkertaisesti sanoisivat: *Pitäkää huolta toisistanne*. Me olemme saaneet menneiltä sukupolvilta paljon. Nyt on meidän vuoromme antaa. Se on tämänkin sukujuhlan tärkein, velvoittava sanoma.

--

Ihana iltarusko

Illan kauneus hämmästyttää
katsomaan pysäyttää,
jään lumoihisi.
On värien liekkiä, leikkiä
on kullan, timanttien hohtoa.
Vastarannalta palatsi nousee,
järvenpintaan taidokkaasti
värejään sivelee
ja runsaasti rubiineja jakelee.
Ihmettä katson
metsäkö palaa
puiden lomista
hehkuaan ei se salaa.
Olet kuningas luonnon
viet mielen, herkistät.
Kaikki on tyynessä
satumetsässä, meressä, sydämessä!
Otat mukaasi kaikessa loistossasi
olet ihmeen ihana

Ulla-Maija Voutilainen

Sukuseuramme toiminta 2017

Vuosikokous pidettiin **lauantaina 24.4.2018** klo 12:56 alkaen Raintola Isä Camillossa Kuopiossa. Kokouskutsut lähetettiin jäsenille 23.2. Kokoukseen osallistui 15 henkiötä.

Kokouksen aluksi pidettiin hiljainen hetki ja sytytettiin kynttilä edesmenneiden muistolle. Sukuseuran puheenjohtajaksi valittiin edelleen Eija Mäki. Hallituksen kooksi vahvistettiin seitsemän (7) ja puheenjohtaja. Hallituksessa jatkavat entiset; Merja ja Juha Ilmoniemi, Päivi Kankkunen, Marita Parviainen, Risto Smolander, Eeva ja Teuvo Voutilainen. Toiminnantarkastajaksi valittiin edelleen Arto Voutilainen Hyvinkäältä sekä varalle Hannu Smolander Tuusniemeltä.

Järjestäytymiskokouksessa valittiin hallitukselle seuraavat toimihenkilöt ja työryhmät:

- varapuheenjohtaja Juha Ilmoniemi
- sihteeri / myynti- ja markkinointi / jäsenrekisterin hoitaja Marita Parviainen
- taloudenhoitaja Merja Ilmoniemi
- sukutietojen tallentaja Päivi Kankkunen ja Juha Ilmoniemi
- WS-wiestin vastaava toimittaja / taittaja Eija Mäki ja Marita Parviainen
- sähköpostin / kotisivujen ylläpitäjä Marita Parviainen
- FB-sivujen ylläpitäjä Eeva Voutilainen
- arkistotyöryhmä: Juha Ilmoniemi

Kauden toiminta

- hallituksen kokouksia toimintakaudella oli kolme
- lisäksi hallitus neuvotteli s-postin välityksellä
- WS-viestiä toimitettiin yksi numero
- Firenzen matka 21.-26.5., mukana oli 17 matkajaa
- kulttuuri- ja sotahistoriallinen matka Ilomantsiin 26.-27.8. yhdessä Parviaisten sukuseuran kanssa, osallistujia oli 34 henkilöä
- "Sukujen juhla" Kaavilla 25.1., Marita Parviainen edusti sukuseuraamme
- pikkujoulu Viulunsoittaja -musikaalin parissa Kuopion kaupungin teatterissa 9.12., osallistujia oli 27 henkilöä

Jäsenasiat

Sukuseuran jäsenmäärä 31.12.2017 on 241 henkilöä jakautuen seuraavasti:

1. Vuosijäseniä	129
2. Ainajäseniä	43
3. Vapaaajäseniä	60 (= yli 80v. / vuosijäsen)
4. Kunniajäseniä	9

Toimintasuunnitelma 2018

Vuosikokous Kuopiossa huhtikuussa
70-vuotis Sukujuhla ja -kokous Kuopiossa 21.-22.7.
WS-wiestiä toimitetaan yksi numero syksyllä
Osallistutaan tarpeen ja kiinnostuksen mukaan SSK:n tapahtumiin
Pikkujoulu marras- joulukuussa
Hallitus kokoontuu tarpeen mukaan

Kokouksen jälkeen teimme opastetun kierroksen ”Siirtokarjalaiset ja heidän jälkeläisensä Savossa” – näyttelyyn Kuopion Museossa.

Kesän lapsi

Syksyn värien loistossa
ja talven pitkässä juoksussa
muistellaan mennyttä kesää,
niin huumaavan kuumaa
hellivää hellettä.

Pohjoisen maasta etelän teit,
samettinen nurmikko varpaiden alla,
elimme rantahietikolla,
veden kimaltavan sokaisevassa
suloisessa lämmössä.

Kesän lämpöön vielä, jos sukeltaa vois
sen mahtavan energian tuntea sais,
se hehkua syksyyn kantaa,
talvella lämpimät ajatukset antaa.
Rakkauden tunteet niin monille soit
kesänlapselle onnen toit.

Ulla-Maija Voutilainen

Vanhoista lehdistä poimittua

Hämeen Sanomat 17.10.1895

KAUHISTUTTAVAA LEIKKIÄ harjoitettiin Riiustavedellä torppari Pekka Voutilaisen lasten kesken joku aika sitten, kun lasten vanhemmat isä ja äiti olivat lähteneet vanhemman tyttänsä kanssa johonkin työpaikkaan vähän ulommaksi kartanoa ja jättäneet muut lapset muka kotia hoitamaan. Pojat, iältänsä 3, 5 ja 7 vuoden ikäisiä, rupesivat muistelemaan, miten tapauksen edellisenä päivänä naapurinsa veikat olivat kertoneet isänsä tappaneen sikaa. Poikanulikat olivat koettaneet samaa urhoutta ja lopuksi pistivät nuoremman pojan kaulaan nuoran niin tiukalle, että se esti hengityksen. Poika oli sitten kuin sika nuorassa ja keskimmaisella pojalla puukko kädessä, kuten tappomiehellä ainakin. Vanhempikaan veli ei olisi estänyt moisen tapauksen onnistumista, mutta onneksi tuohon ikävään yritykseen joutui vanhempi sisko, joka esti kauhean tapauksen onnistumasta, sillä poikaparka, joka oli aiottu uhriksi, oli jo nuoran vaikutuksesta tainnoksissa ja muoto mustana, kuin kattilan noki.'

Savon Sanomat 14.12.1908

ARVAAMATTOMAN KUOLEMAN UHRIKSI joutui loinen Juho Voutilainen Kuopion Ritonien kylästä t. k. 10 p:ää vasten. Vainaja oli ollut käymässä Kuopiossa keskiviikkona t. k. 9 p:nä R Antikaisen kanssa ja joutuneet Särkilahteen Lautamäen kartanoon Ritonien kylässä, josta sitten lähtenyt Voutilainen jatkamaan matkaansa kotiasunnolleen. Kuitenkaan ei hän päässyt kotiinsa, vaan jäi eräälle niitylle, josta hän on löydetty kuolleena kasvoillansa maassa, posket verinaarmuissa. Kuoleman syytä ei vielä tarkoin tunneta. Kuitenkin on vainaja ollut viinan jäleltä.

Vainajan isä Antti Voutilainen kuoli viime talvena metsään halonhakkuuveisulle. Samoin Antti Juho Voutilaisen veli, kuoli umpisuolentulehdukseen viime tammikuussa markkinoilla Kuopiossa. Surkeaa on siis että isä ja kaksi poikaa on kuollut näin lyhyen ajan sisällä.

Karjalainen 15.6.1921

SONNI PUSKENUT MIEHEN KUOLIAAKSI

Viime keskiviikkona puski Vehmersalmen Jänissalossa tilallisten Arne ja Lauri Tuomaisen laitumella oleva sonni kuoliaaksi tilallisen Mikko Voutilaisen. Kun sanottujen Tuomaisten äiti saapui paikalle, oli sonni vielä Voutilaisen kimpussa, vaikka tästä oli jo silloin henki paennut. Vainajan ruumis oli täynnä mustelmia ja iho oli mennyt rikki useista kohdista. Merkeistä päätäten Mikko Voutilainen oli grittänyt paeta sonnia ja muutenkin puolustautua, sillä hänen kädessään oli patukka. Lopulta sonni oli kuitenkin saanut hänet kiinni ja vierittänyt kuoppaan johon se survoi häntä sarvillan. Vainaja oli syntynyt 1851.

JÄSENASIAT - Sukuseuraan liittyneet uudet jäsenet ja tietoomme tulleet poisnukkuneet

UUDET JÄSENET

Veikko Voutilainen, Kuopio
Pirkko Vaahterinen, Karvion kanava
Karitta Foudila, Espoo
Lea Kuikka, Kuopio

POISNUKKUNEET

Pentti Voutilainen Viinijärvi
Kalevi Smolander, Laukka-aho
Olavi Räsänen, Laukka-aho
Anja Wrathall, USA
Sirkka Voutilainen, Turku
Lilja Hirvonen, Hämeenlinna

EU:n tietosuoja-asetus

Toukokuun lopulla tuli voimaan EU:n tietosuoja-asetus, joka koskee myös sukuseuroja. Tämän vuoksi olemme uudistaneet Tietosuojaselosteen sekä jäsen- että sukurekisteristä. Ne löytyvät Jäsenyys-sivuiltamme.

Muistathan ilmoittaa muuttuneet nimi- ja osoitetietosi!

Jäsentietojen muutokset: info@ws-sukuseura.fi

Jäsenhakemukset: Marita Parviainen, Peltokuja 7, 71160 Riistavesi

Seuramme edustaja SSK:n hallitukseen

Sukuseurojen keskusliitto valitsi 6.10.2018 kokouksessaan sukuseuramme varapuheenjohtajan **Juha Ilmoniemen** SSK:n hallitukseen seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi (2019-2021).

Kuva: Merja Ilmoniemi

Pikkujoulu

lauantaina 01.12.2018 klo 13:00

Äidin maa -musikaali
Kuopion kaupungin teatteri

Kesto 2 t 25 min, sisältäen 25 min väliajan.

Lipun hinta 33,50€ (ei sisällä väliaikatarjoilua).

Esityksen jälkeen menemme ruokailemaan paikalliseen ravintolaan (omakustanteinen).

Sitova ilmoittautuminen 7.11. mennessä:

Sposti: info@ws-sukuseura.fi tai Puh. 044 5928 697 / Marita (klo 17:00 jälkeen)

Ilmoita: nimi, puhelinnumero ja lähdetkö ruokailemaan

Maksu 16.11. mennessä tilille: Voutilaisten-Smolanderien sukuseura

FI13 5494 0920 0645 34

Viestiin: Pikkujoulu ja osallistujan/-ien nimet

Liput saa Maritalta 30 min ennen esityksen alkua teatterin ala-aulassa.

Lähetäjä:
WS-Sukuseura ry
Lokkitie 1 C 4

Itella Green

73600 KAAVI

Kuva: Mikko Kauppinen

Joululahjaksi tai itselle sukuseuran riipus ja / tai korvakorut

Korun on suunnitellut ja valmistanut Eva Thoren Juankoskelta. Korun halkaisija on 15mm, ja siinä on sukuseuramme vaakuna (oksinoitu). Korua on saatavana sekä riipuksena että korvakoruina (napit tai riippuvat). Korut ovat kauniissa lahjarasiassa.

Hinta:

Riipus 60€ (45cm / 50cm ketjulla)

Korvakorut 60€

Sukutuotteita

Sukukirja	60€
Isännänviiri	110€
Pöytästandaari	30€
Hopeinen rintamerkki	8,50€
Olavinlinna-adressi kuorineen	1,50€
Muistopatsas postikortti	1,20€
Sukuseuran kirjekuori C6	10kpl 1,20€
	25kpl 2,50€
Anno Domini 1559 -kirja	1kpl 5,00€
	5kpl 20,00€
Kylpypyyhe	20,00€
Kasvo-/käsipyyhe	10,00€
Muki – Per Jönssen	10,00€

Ruokaservetit	10kpl	3,50€
Kahviservetit	10kpl	3,00€
Pikeepaita, ws-logolla		20,00€
*hajakokoja; turkoosi, musta, valkoinen		
T-paita, ws-logolla		10,00€
- naisille; fuksia, nude, musta ja valkoinen		
- miehille; lila, turkoosi, musta ja valkoinen		

Tilaukset: Marita Parviainen
Peltokuja 7
71160 Riistavesi
044-5928 697 (iltaisin)
info@ws-sukuseura.fi

Tuotteet toimitetaan postiennakolla.

*Sukuseura kiittää kuluneesta vuodesta sekä
toivottaa rauhaisaa Joulun odotusta ja
hyvää alkavaa vuotta 2019!*